

A close-up portrait of Henrie Bekkers, a man with short, dark, slightly messy hair, looking directly at the camera with a neutral expression. He is wearing a dark blue jacket over a dark t-shirt. The background is a blurred outdoor setting, possibly a sports field or park, with a tall light pole visible in the distance under an overcast sky.

Henrie Bekkers ('s-Hertogenbosch): 'Ik ben eigenlijk ambtenaar, maar niets in de praktijk wijst daarop'

Geen enkele partij kan om Bossche fieldmanager heen

In 1992 kwam Bekkers via een uitzendbureau terecht bij de gemeente 's-Hertogenbosch. Daar klom hij op de maaier, en hij heeft de gemeente nooit meer verlaten. Inmiddels steekt niemand de kachel meer aan met deze fieldmanager.

Auteur: Santi Raats

Special Fieldmanager of the Year

Bekkers: 'Ik kwam te werken bij de afdeling openbare ruimte, die het onderhoud uitvoerde voor de afdeling Sport en Recreatie. Daar ben ik in mijn functie gegroeid binnen het sportveldonderhoud, ook door middel van cursussen en door uitwisselingen met collega-gemeenten.'

Gedrevenheid

In 2000 werd Bekkers gevraagd of hij een afdeling Sportveldonderhoud wilde opzetten bij de sociale werkvoorziening binnen de gemeente, genaamd Weener Groep. Hij heeft hier tot 2007 gewerkt, waarna hij terugkeerde naar Sport en Recreatie en beheerder werd. Het opzetten van de afdeling Sportveldonderhoud bij de Weener Groep werd hem niet lukraak gevraagd. Bekkers stak boven het maaiveld uit door zijn gedrevenheid. Door het maaiwerk via het uitzendbureau was hij in vaste dienst gekomen. Hij had zich in sneltempo alles op het vakgebied eigen gemaakt en de mensen daarin leren kennen. Over zijn gedrevenheid merkt hij zelf op: 'Mijn werk is mijn hobby. Ik rijd iedere morgen om half zeven, voordat ik naar kantoor ga, langs de velden omdat ik het fijn vind om daar te zijn geweest. Zodoende weet ik wat er speelt en nodig is; ik krijg de kans om de mensen van de club of de aannemer weer te spreken en kan strak toezicht uitoefenen. Ik werk al twintig jaar op dezelfde velden, weliswaar in drie verschillende functies, maar de werklocaties zijn nooit veranderd. Iedereen kent me. Daardoor kun je goede en intensieve relaties opbouwen, mede dankzij het feit dat ik graag regelmatig mijn neus laat zien. Dat komt de kwaliteit van de sportvelden ten goede.'

Bekkers is een man van de praktijk. 'Ik ben een echte boerenzoon en ik ben graag buiten', legt hij uit. 'Ik geniet van alles wat bij sport komt kijken. Ik ben niet enkel een natuurgrasman. Natuurlijk is natuurgras mooier dan kunstgras, maar ik hoop van harte dat ik binnenkort op iedere accommodatie een kunstgrasveld heb liggen. Kunstgras is een prima hulpmiddel om de natuurgrasvelden te ontzien. Ik zie dat mijn natuurgrasvelden die ondersteund worden door een kunstgrasveld, vierhonderd speeluren halen. Dat is toch super?'

Touwtjes stevig in handen

Bekkers besteedt alle werkzaamheden uit. Zijn taken bestaan voornamelijk uit het schrijven van bestekken, aansturen en toezicht houden. Hoewel hij voor zijn 77 sportvelden, 21 kunstgrasvelden en 56 natuurgrasvelden, verdeeld over

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

<http://www.fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4219>

vijftien accommodaties, altijd met externe partijen werkt, heeft hij stevig de touwtjes in handen. Niemand neemt ooit een loopje met hem. 'Als je met mensen samenwerkt, moet het duidelijk zijn wat er moet gebeuren. Dan is het dus ook belangrijk om precies te weten wat je wilt. Ik heb een groot praktisch inzicht in wat er moet gebeuren. Ik ken de encyclopedie niet 25 keer uit mijn hoofd, maar weet in de praktijk wel feilloos wat er nodig is. Voor het dagelijks onderhoud werk ik samen met de sociale werkvoorziening, waar ik zoals gezegd de afdeling Sportveldonderhoud mee heb helpen opzetten. Ook houd ik toezicht op aannemers in geval van renovaties. Voor het dagelijks onderhoud eis ik kwaliteit; ik zeg dan ook zakelijk dat ik betaal voor kwaliteit. Dat betekent dat ik wil dat zij bij het onderhoud doen wat nodig is en wanneer het nodig is. Als een beregeningspomp op vrijdagmiddag stukgaat, moet deze dus gerepareerd worden voor aanvang van het weekend. Ik bespreek aan het begin van iedere week met deze onderhoudsgroep wat er moet gebeuren. Zij weten dat ik vaak op de locaties ben om de werkzaamheden te controleren. Dat vinden ze eigenlijk wel fijn, want ik ben dan ook meteen bereikbaar voor vragen. Ik heb ook een rechte rug ten opzichte van de aannemer. Als ik een aannemer moet wijzen op een eerder gemaakte afspraak die niet nagekomen wordt, resulteert dat weleens in vloekpartijen door de aannemer. Maar dan ben ik niet te vermurwen. Afspraak is afspraak. Ik ben ook totaal niet onder de indruk van intimidatie.'

Bekkers vindt dat hij niet veeleisend is, maar realistisch. In elk geval blijkt dat hij het heft stevig in handen heeft. 'Met aannemer bespreek ik van tevoren uitgebreid de intentieovereenkomst. Ik bespreek met hem of de prijs realistisch is en zo niet, dan maken we een nieuwe afspraak daarover. Vervolgens check ik elke morgen de materialen en voortgang van het werk op het project. Iedere morgen. Ze hoeven niet op mij te wachten, zeg maar. Daar staat tegenover, net als in mijn omgang met de sociale werkvoorziening, dat het vaak als prettig wordt ervaren dat ik altijd aanspreekbaar ben voor overleg.'

Vooraf en tijdens het werk communiceren Het houden van de vinger aan de pols op het werk alvorens hij naar kantoor doorrijdt, heeft als voordeel dat hij fouten snel kan herstellen. Bekkers: 'Ik denk dat lijfelijke betrokkenheid en communicatie de basis zijn voor het voorkomen van problemen. Als er problemen zijn, is er vooraf te weinig of niet goed met elkaar gepraat. Als er dan toch nog zaken scheef gaan, valt er met mij dan ook niet te discussiëren, want ik weet anders goed welke afspraken ik heb gemaakt en heb een ijzeren geheugen. Een voorbeeld: in het kader van kwaliteit moet de aannemer ervoor zorgen dat de juiste persoon op de juiste plaats staat. De sportveldenwereld is niet zo groot; ik ken iedereen zo onderhand wel. Ik weet wanneer er een goede uitvoerder op het werk staat wie niets ontgaat, of wanneer er een uitvoerder staat die net uit de schoolbank komt rollen en nog niet voldoende grip heeft op de planning. Als deze

zaken scheef gaan, spreek ik de aannemerij aan op eerder gemaakte afspraken. Ik argumenteer dan altijd dat ik wil zien waar ik voor betaald heb.'

Complexe knopen ontwarren

Bekkers is geen keiharde spijker, mocht deze indruk ontstaan. Wel lijkt het erop dat hij ingewikkeld lijkende zaken kan terugbrengen tot hun simpele kern, daarover kan communiceren en daardoor deze zaken uitvoerbaar kan maken. Dat maakt hem geliefd naar beneden én naar boven toe, zonder dat hij ooit te veel van zijn eigen koers afwijkt. 'Ik wil graag luisteren en ik leer iedere dag weer iets nieuws. Ik zoek binnen elke club altijd naar twee of drie sterk betrokkenen, die ik als sparringpartners zie. Dat kunnen terreinmeesters, bestuursleden of accommodatiebeheerders zijn. Maar ik weet wel wat ik wil. Ik heb me voor iedereen bewezen als autoriteit op het gebied van sportvelden', aldus Bekkers. 'Mijn leidinggevende steunt me in alles wat ik doe, want hij vertrouwt op mij. Mensen die ik aanstuur, zijn blij met mijn aansturing. Officieel ben ik ambtenaar, maar in de praktijk wijst eigenlijk niets daarop. Ik ben altijd bereikbaar en ben meestentijds op pad, bij de mensen en op de velden.' Bekkers grinnikt. 'Op twee weken per jaar na. Dan wil mijn familie met me op vakantie en eisen ze dat ik mijn telefoon uitzet.'

Draaiboek

Bekkers geeft toe dat, naast zijn persoonlijke inzet en gedrevenheid, hij ook vanuit de gemeente de ruimte en de middelen krijgt om zijn functie naar vermogen te kunnen invullen. 'We zijn een grote gemeente en ik ben voltijd aangesteld om de sportvelden te beheren. Bij kleine gemeenten wil het nog wel eens voorkomen dat de sportvelden bij die ene groenman binnen de gemeente worden neergezet. Die moet gaan werken met draaiboeken om alles te kunnen blijven behappen. Mij moet je daarentegen niets vragen over bloemetjes enzovoort, want daar weet ik niets vanaf.' Dit onderwerp brengt ons op een belangrijk principe van Bekkers: 'Mijn leidraad is wel theoretisch onderbouwd, maar dat wil niet zeggen dat ik deze altijd precies volg. Een goede fieldmanager moet in staat zijn om naar buiten te kijken en van zijn beleidslijn af te wijken als de omstandigheden erom vragen. Die omstandigheden zijn weersgestuurd. Zodoende ben ik van langzaam werkende meststoffen teruggegaan naar gewone meststoffen, om sneller te kunnen sturen op basis van het weer en om minder te

Henrie Bekkers: 'Een van mijn favoriete machines is de wiedege. Wiedeggen zorgt voor een beter water en luchthuishouding. Mede door de snelle werkzaamheid kan het bijna altijd uitgevoerd worden.'

strooien als de omstandigheden dat toelaten. Als de bodem of luchthuishouding van een veld niet in orde zijn, dan doet een gecoate meststof of een andere meststof ook geen wonderen. Ik kan toe met negentig kilo zuivere stikstof gemiddeld op een veld per jaar. Ik stop mijn geld verder liever in goed onderhoud van de bodem en vertrouw erop dat de "gewone" grasrassen heus niet vanwege hun slechte kwaliteit in de grasgids staan. Prioriteiten stellen is dus in mijn ogen het startpunt van goed beheer. Stap twee is vervolgens: schuiven binnen het budget om de zaken kloppend te krijgen.'

Budget

Budget loskrijgen, daar heeft Bekkers ruimschoots over nagedacht. Hij neemt daarover een bijzonder standpunt in. 'We zitten nu in een economische crisis en iedere gemeente houdt de hand meer op de knip. Toch komen budgettaire kortingen bij de één harder aan dan bij de ander. Ik ben van mening dat je nooit erg diep kunt vallen, indien je nooit extreme zaken bent aangegaan. Een van de methodes om nooit extreem te handelen, is een meerjarenplanning aanhouden, waarbinnen je natuurlijk flexibele ruimte moet incalculeren. Wij doen dit met het GBI-systeem, dat tot veertig jaar vooruit calculeert om begrotingen voor sportvelden vast te stellen. Daar zit ook de vervanging van materialen in. We kijken voor onze afdeling altijd tien jaar vooruit.

Wanneer wil ik welke velden renoveren of materialen vervangen? Vooruitdenken dwingt je om na te denken over de toekomst, je personeel, ook over demografische groei of afname die gevolgen heeft voor groei of krimp van clubs, over toekomstige ontwikkelingen op het gebied van materialen en van sportondergronden en de kosten die daaraan vastzitten. Ik uit nooit toverspreuken richting clubs en zeg ze dus wat realistisch is. Wanneer je bedachtzaamheid gepaard laat gaan met zuinig leven, dan ben je niet alleen overtuigend ten opzichte van je raad, maar ben je ook te allen tijde bestand tegen een stootje.'

Kunstgras rugbyveld

Het laatste succesvolle project dat Bekkers heeft gedraaid, is het kunstgras rugbyveld dat begin september in het Zuiderpark langs de historische stadsmuur is opgeleverd voor rugbyvereniging The Dukes. De mat, type Future DS 65, is een mat met vezellengte van 65 millimeter op een shock pad van 10 millimeter. Oranjewoud Sport kreeg de aanleg van het veld gegund via een meervoudig onder-

handse Emvi-aanbesteding, opgesteld door Kybys. Het veld is door de Nederlandse Rugby Bond (NRB) gekeurd op 22 strenge International Rugby Board (IRB)-eisen. Maar ook was de aanleg een uitdaging door omgevingsfactoren en door de historische stadsmuur, waar rekening mee gehouden diende te worden.

IRB-eisen

Bekkers: 'Er waren tweeëntwintig belangrijke IRB-eisen waar de mat aan moest voldoen. Deze eisen zijn vergelijkbaar met Fifa** voor kunstgras voetbalvelden. De balstuit wat anders, die is bij rugby 60 tot 100 centimeter in plaats van 80 tot 100 centimeter bij voetbal, de afmetingen van de rugbilyn bij het doel is 100 meter lang en 68 tot 70 meter breed en een erg belangrijk aspect aan de mat is veiligheid. Deze eis is te vergelijken met de veiligheidseisen die worden gesteld aan de hoogte van speeltoestellen: zijn de risico's aanvaardbaar als men erop valt.'

Kwaliteitsborging

De gemeente 's- Hertogenbosch heeft zelf eisen aan duurzaamheid verwerkt in de Emvi-aanbesteding. 'Hij moet lang meekunnen en tegen een stootje kunnen, want het veld is bruikbaar voor de hele omgeving, inclusief de jeugd uit de buurt en scholen.' Voordat de mat gelegd was heeft een 'Mag het een steekje minder zijn'-tafereel plaatsgevonden: Bekkers heeft een vierkante meter kunstgras uit de rol gesneden voordat de mat gelegd werd en deze naar Isa Sport opgestuurd om te laten keuren of hij voldeed aan de bestekseisen. 'Erg voorname was dat de mat natuurlijk oogde. Het veld ligt namelijk in openbaar gebied tegen de stadsmuur. Daarom moest de kleur van het veld opgaan in de natuurlijke omgeving.' De opzet is geslaagd. 'Ik kan van een afstand niet zien dat de mat van kunstgras is,' aldus Bekkers. 'Ook gaat kunstgrasvezels normaal gesproken vrij snel plat liggen. Nu, na anderhalve maand bespeling door The Dukes, de buurt en de scholen staan de vezels nog overeind dus daar ben ik blij mee.'

Onderhoudslogboek

Formeel hoeft Bekkers geen onderhoudslogboek bij te houden zoals in de onderhoudswereeld van kunstgras voetbalvelden wel gewoon is. 'Toch wil ik dit wel gaan opstellen samen met Peter van Hooijdonk, die projectleider was bij Oranjewoud tijdens het werk. In dat logboek

wil ik alles optekenen, zodat de beheerder, gebruiken en aannemer kan nalopen dat wij aan de eisen blijven voldoen met de mat.'

Nieuws geleerd

De doorgewinterde fieldmanager heeft iets belangrijks geleerd het afgelopen jaar: samenwerken met andere afdelingen binnen de gemeente. Dat ging hem in het begin nog niet makkelijk. 'Ik werk altijd snel en los problemen snel op. Wanneer je over verschillende schijven moet communiceren – dat hoefde overigens niet heel vaak-, gaat werken een stuk langzamer. Ik heb geleerd om werk dat ik met andere afdelingen moet doen, goed voor te bereiden, want dat scheelt erg veel tijd.' De omgevingsfactoren waren ook nieuw voor hem. 'Normaal maken we iets voor sport binnen een afgegrensd gebied bij een club. Nu zaten we in een open omgeving en hadden we naast andere collega's ook te maken met andere aannemers, het verkeer, de wijk en de burger.'

Maatregelen

Er mocht tijdens het project namelijk niets tegen de stadsmuur, een rijksmonument, aankomen. De muur werd met kunststof rijplaten beschermd. Ook bevond de aanleg van het veld zich in openbaar gebied, dus kwamen er tientallen verkeersregelaars aan te pas. Aannemer Heijmans is vlakbij een parkeergarage aan het maken en daar moest ook constant mee afgestemd worden. In het hele bouwgebied moesten de bomen in de gaten gehouden worden. Cobra Boomadviseurs heeft twee keer een boomanalyse gedaan en heeft er toezicht op gehouden dat tijdens graafwerkzaamheden de bomen zowel boven- als ondergronds niet werden beschadigd. 'Tot slot hebben we gedurende het hele traject open communicatie gehad naar de burger met een openbare bekendmaking, het oprichten van een klachtenlijn en het in de lucht brengen van een website.' Het was het allemaal meer dan waard. 'De wijk en de burgers zijn blij over het feit dat het kunstgras op natuurgras lijkt. Er is leunhekwark, geen hekwark omheen. Dus de jeugd uit de buurt is blij omdat het veld openbaar is en door iedereen gebruikt mag worden. Er is veel bedrijvigheid in de wijk en door de sociale controle geen overlast door jongeren. Dit project is een groot succes. Het was een uitdaging, maar nu hebben we het mooiste veld van Nederland en het eerste kunstgras rugbyveld dat aan de IRB-eisen voldoet.'